

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 20. januar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 20. januara 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG
DA SE PONOVO POZOVE DVANAEST SVJEDOKA U VEZI S OPŠTINAMA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu optuženog da se ponovno pozove dvanaest svjedoka u vezi sa opštinama", podnesenom 2. decembra 2011. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku s tim u vezi.

I. Argumenti

1. Optuženi traži da se izda nalog da se 12 svjedoka koji su u predmetu svjedočili u vezi s komponentom opština (dalje u tekstu skupno: Svjedoci) pozovu na daljnje unakrsno ispitivanje.¹ On tvrdi da je za svakog od tih svjedokâ Vijeće ustanovilo našlo da je tužilaštvo prekršilo obaveze objelodanjivanja prema Pravilniku o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) tako što je propustilo da objelodani ekskulpatorni materijal prije njihovih svjedočenja.² Optuženi tvrdi da bi mu pozivanje tih Svjedoka omogućilo da ih ispita u vezi s dokumentima koji nisu prethodno objavljeni.³ Optuženi isto tako tvrdi da se, budući da ima pravo da zatraži od Vijeća da razmotri dokaze u fazi postupka na koju se odnosi pravilo 98bis, od njega ne bi trebalo zahtijevati da se pri izvođenju dokaza bavi materijalom koji nije mogao ishoditi od svjedoka tokom njihovog prvog svjedočenja zbog kasnog objelodanjivanja koje proističe iz kršenja obaveze objelodanjivanja od strane tužilaštva.⁴

2. Konkretnije, optuženi traži ponovno pozivanje svjedokâ Eseta Muračevića, KDZ020, Ramiza Mujkića, Sulejmana Crnčala, Tihomira Glavaša, Nedeljka Prstojevića, KDZ064, KDZ555, KDZ340, KDZ029, KDZ240 i Dragana Vidovića.⁵ On je takođe

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 1, i Dodatak A gdje se upućuje na Odluku po zahtjevima optuženog broj četrdeset tri do četrdeset pet da se utvrdi kršenje obaveze objelodanjivanja, 8. april 2011. (dalje u tekstu: Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset i pet); Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i daljnji prekid postupka, 10. maj 2011. (dalje u tekstu: Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu); Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 30. juni 2011. (dalje u tekstu: Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu); Odluka po pedeset petom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 19. avgust 2011. (dalje u tekstu: Odluka po pedeset petom zahtjevu); Odluka po pedeset devetom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 14. oktobar 2011. (dalje u tekstu: Odluka po pedeset devetom zahtjevu).

³ Zahtjev, par. 1.

⁴ Zahtjev, par. 12.

⁵ Zahtjev, Dodatak A.

identifikovao dokumente čije korištenje će zatražiti posredstvom svjedoka kako bi se ili ishodile povoljne informacije, ili kako bi se svjedoci suočili s činjenicama iz dokumenata koje protivrječe njihovom svjedočenju.⁶ Optuženi namjerava da iskoristi četiri dokumenta posredstvom Eseta Muračevića (dalje u tekstu: Muračevićevi dokumenti), dva dokumenta posredstvom KDZ020 (dalje u tekstu: Dokumenti KDZ020),⁷ dva dokumenta posredstvom Ramiza Mujkića (dalje u tekstu: Mujkićevi dokumenti),⁸ jedan dokument posredstvom Sulejmana Crnčala (dalje u tekstu: Crnčalovi dokumenti), jedan situacioni izvještaj posredstvom Tihomira Glavaša i Nedeljka Prstojevića (dalje u tekstu: Situacioni izvještaj), i jednu izjavu posredstvom KDZ064, KDZ555, KDZ340, KDZ029, KDZ240 i Dragana Vidovića (dalje u tekstu: Izjava) (sve zajedno: Dokumenti).⁹

3. Optuženi se poziva na Odluku po zahtjevu optuženog da se ponovo pozove jedanaest svjedoka u vezi sa Sarajevom (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Sarajevom) izdatu 5. oktobra 2011., kojom je Vijeće odbilo sličan zahtjev za ponovno pozivanje svjedokâ.¹⁰ On tvrdi da je Vijeće u Odluci u vezi sa Sarajevom načelno odbilo njegov zahtjev zbog toga što su postojali drugi načini ishođenja dokaza kao što su oni putem podnesaka bez posredstva svjedoka.¹¹ On tvrdi da se Zahtjev naprotiv prvenstveno odnosi na "razgovore sa svjedocima koji nisu podesni za prihvatanje bez posredstva svjedoka" i da će on biti u mogućnosti da ishodi dotične informacije tek tokom svog izvođenja dokaza ukoliko se ti svjedoci ne pozovu ponovno.¹²

4. Dana 16. decembra 2011., tužilaštvo je podnijelo "Odgovor tužilaštva na Zahtjev optuženog da se ponovo pozovu svjedoci iz dvanaest opština" (dalje u tekstu: Odgovor) u kojem tvrdi da bi Zahtjev trebao biti odbačen zato što je optuženi propustio da pokaže valjan razlog za podnošenje zahtjeva.¹³ Tužilaštvo najprije traži odobrenje da prekorači ograničenje broja riječi za odgovore za barem 600 riječi imajući u vidu "broj svjedoka i dokumenata koje valja razmotriti".¹⁴

⁶ Zahtjev, Dodatak A.

⁷ Vijeće primjećuje da su Dokumenti KDZ020 isti kao i dva Muračevićeva dokumenta.

⁸ Vijeće primjećuje da su Mujkićevi dokumenti isti kao i dva Muračevićeva dokumenta.

⁹ Zahtjev, Dodatak A.

¹⁰ Zahtjev, par. 13.

¹¹ Zahtjev, par. 13.

¹² Zahtjev, par. 13.

¹³ Odgovor, par. 1.

¹⁴ Odgovor, par. 3.

5. Što se sadržaja tiče, tužilaštvo tvrdi da dokazi koje optuženi želi da ishodi od Svjedokâ "nemaju znatnu dokaznu vrijednost i da su kumulativni u odnosu na druge dokaze iz sudskog spisa", i da dotični Dokumenti nisu značajni za ocjenjivanje važnog dijela dokaznog materijala Svjedokâ.¹⁵ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da je optuženi već raspolagao informacijama o pitanjima sadržanim u Dokumentima kad je unakrsno ispitivao Svjedoke, ali ne obrazlaže zašto je propustio da tada od njih ishodi dokaze.¹⁶ Ono nadalje tvrdi da ni Dokumenti ni dokazi koje optuženi želi da ishodi nisu materijali na koje bi se moglo primijeniti pravilo 98bis budući da ne pokazuju da "ne postoje dokazi kojima bi se mogla potkrijepiti osuđujuća presuda" po jednoj tački optužbe iz Treće izmijenjene optužnice.¹⁷ Tužilaštvo isto tako napominje da je optuženi zadržao mogućnost da tokom svog izvođenja dokaza ishodi povoljne informacije sadržane u dotičnim Dokumentima.¹⁸

6. Što se tiče nekih od Dokumentata, tužilaštvo napominje da je Vijeće već zaključilo da njihov sadržaj nije od tolike važnosti ili značaja da bi se optuženom nanijela šteta s obzirom na vrijeme objelodanjivanja.¹⁹ Što se tiče ostalih, tužilaštvo tvrdi da su "slične informacije"²⁰ ili čak slični dijelovi samih Dokumentata objelodanjeni optuženom prije njegovog unakrsnog ispitivanja dotičnog svjedoka i da je on ili propustio da iskoristi te dokumente preko dotičnog svjedoka ili je već obradio to pitanje putem unakrsnog ispitivanja.²¹

7. Tužilaštvo nadalje tvrdi da je Vijeće zaključilo da je optuženi već unakrsno ispitao svjedoke na način koji je konsistentan s navodno ekskulpatornim informacijama

¹⁵ Odgovor, par. 1.

¹⁶ Odgovor, par. 1.

¹⁷ Odgovor, par. 2.

¹⁸ Odgovor, par. 6, gdje se upućuje na jedan od Muračevićevih dokumenata i poziva na Odluku po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33; Odgovor, par. 16, gdje se upućuje na Crnčalov dokument.

¹⁹ Odgovor, par. 4-5, odnosi se na Muračevićeve dokumente, a citira se Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33, 35; Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 47; Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 12; Odgovor, par. 8, gdje se upućuje na dokumente KDZ020; Odgovor, par. 12, gdje se upućuje na Mujkićeve dokumente; Odgovor, par. 15, gdje se upućuje na Crnčalov dokument, a poziva se na Odluku po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 35; Odgovor, par. 20, gdje se upućuje na izjavu i citira se Odluka po zahtjevu pedeset devet, par. 11.

²⁰ Odgovor, par. 4, gdje se upućuje na dva Muračevićeva dokumenta, a poziva se na Odluku po zahtjevu pedeset pet, par. 12; Odgovor, par. 7, gdje se upućuje na Dokumente KDZ020; Odgovor, par. 11-14, gdje se upućuje na Mujkićeve dokumente; Odgovor, par. 12; Odgovor, par. 12, gdje se upućuje na Situacioni izvještaj.

²¹ Odgovor, par. 7, 9-10, gdje se upućuje na jedan od dokumenata KDZ020; Odgovor, par. 17-19, gdje se upućuje na Situacioni izvještaj i poziva na Odluku po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 17; Odgovor, par. 23, 26-27, gdje se upućuje na Izjavu i poziva na Odluku po pedeset devetom zahtjevu, par. 11.

sadržanim u nekim od Dokumenta.²² Za jedan od dokumenata Vijeće je već zaključilo da će optuženi imati mogućnost da ga podnese na osnovu pravila 92*quater*.²³

II. Mjerodavno pravo

8. Na osnovu pravila 89(B) Pravilnika, Vijeće će primijeniti "pravila o dokazima koja najviše idu u prilog pravičnom odlučivanju o stvari koja se nalazi pred vijećem i koja su u duhu Statuta i opštih pravnih načela". Pravilo 90(F) Pravilnika nalaže:

Pretno vijeće vrši kontrolu nad načinom i redosljedom ispitivanja svjedoka i izvođenja dokaza kako bi se:

- (i) ispitivanje i izvođenje dokaza učinilo efikasnim za utvrđivanje istine; i
- (ii) izbjeglo nepotrebno trošenje vremena.

9. Kako bi riješilo Zahtjev za ponovno pozivanje svjedoka, Vijeće mora razmotriti da li je strana koja podnosi zahtjev pokazala da postoji valjan razlog za pozivanje svjedoka.²⁴ Pritom, Vijeće mora uzeti u obzir svrhu dokaza za koje se strana podnosioc nade da će ih ishoditi od svjedoka, kao i obrazloženje podnosioca zašto nije te dokaze ishodio od svjedoka

²² Odgovor, par. 5, gdje se upućuje na Muračevićeve dokumente i poziva na Odluku po zahtjevima od četrdeset trećeg do četrdeset petog, par. 33, 35; Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 47; Odluka po četrdeset petom zahtjevu, par. 12; Odgovor, par. 8, gdje se upućuje na Dokumente KDZ020; Odgovor, par. 13-14, gdje se upućuje na Mujkićeve dokumente; Odgovor, par. 15, gdje se upućuje na Crnčalov dokument i poziva se na Odluku po zahtjevima od četrdeset trećeg do četrdeset petog, par. 35.

²³ Odgovor, par. 6, gdje se upućuje na Muračevićeve dokumente i poziva se na Odluku po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

²⁴ Odluka po zahtjevima tužilaštva u vezi sa zabilježkama svjedoka Adrianusa Van Baala, 17. februar 2011. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa svjedokom *Van Baalom*), par. 7–8; Odluka po zahtjevu optuženog da se ponovno pozove Harry Konings radi daljnog unakrsnog ispitivanja, 11. februar 2011, par. 8 (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa svjedokom Harryjem Koningsom); *Tužilac protiv Stanišića i Simatovića*, predmet br. IT-03-69-T, Obrazloženje odluke o ponovnom pozivanju svjedoka JF-047, 31. mart 2011. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*), par. 6; *Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, br. IT-06-90-T, Odluka po zahtjevu tužiteljstva da se ponovno pozove Marko Rajčić, 24. april 2009. (Dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Gotovina*), par. 10; *Tužilac protiv Bagosore i drugih*, predmet br. ICTR-98-41-T, Odluka po zahtjevu odbrane da se ponovno pozove svjedok tužilaštva OAB radi unakrsnog ispitivanja, 19. septembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Bagosora*), par. 2.

tokom njegovog prvobitnog svjedočenja.²⁵ Nadalje, zbog poštivanja prava na suđenje bez nepotrebnog odgađanja, kao i zbog ekonomičnosti suđenja, zahtjeve za ponovno pozivanje svjedoka "ne bi trebalo odobravati olako, i trebalo bi ih odobravati samo onda kad je riječ o dokazima koji imaju značajnu dokaznu vrijednost i koji nisu kumulativne naravi".²⁶ Ako svjedoka treba ponovno pozvati kako bi se ukazalo na nepodudarnosti između iskaza svjedoka i njegovih odnosno njenih kasnijih izjava, strana koja podnosi zahtjev mora pokazati da je šteta nanesena zbog toga što ona nije bila u mogućnosti da svjedoka suoči s tim nepodudarnostima.²⁷ Svjedok neće biti ponovno pozvan ako nema potrebe da obrazlaže o kakvoj nepodudarnosti se radi jer je neznatna i samorazumljiva.²⁸

III. Diskusija

10. Imajući u vidu broj svjedoka i dokumenata koji se navode u Zahtjevu, tužilaštvu je odobreno da u Odgovoru prekorači ograničeni broj riječi.²⁹

Preliminarna zapažanja

11. Dokumenti su objelodanjeni sa zakašnjenjem čime je prekršena tužiočeva obaveza objelodanjivanja.³⁰ Prema tome, optuženi ima legitimno opravdanje budući da nije ishodio unutra sadržane dokaze prilikom prvog svjedočenja svjedoka, imajući u vidu da u to vrijeme nije posjedovao Dokumente. Vijeće napominje da ovo zapažanje nije mjerodavno za jedan od Dokumentata KDZ020 kada se ima u vidu da njegovi relevantni dijelovi jesu objelodanjeni optuženom prije njegovog unakrsnog ispitivanja KDZ020.³¹ Bez obzira na ovaj zaključak, pojedini svjedok će biti ponovno pozvan samo ako dotični

²⁵ Odluka u vezi sa svjedokom Van Baalom, par. 8; Odluka u vezi sa svjedokom Harryjem Koningsom, par. 8; Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*, par. 6; Odluka u predmetu *Gotovina*, par. 10; Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 2;

²⁶ Odluka u predmetu *Gotovina*, par. 10; Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 2.

²⁷ Odluka u vezi sa svjedokom Van Baalom, par. 8; Odluka u vezi sa svjedokom Koningsom, par. 8; Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 3.

²⁸ Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 3.

²⁹ Odluka po zahtjevu optuženog da se odbiju odgovori tužilaštva, 6. januar 2012., par. 8-10.

³⁰ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 32, 34; Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 38; Odluka po zahtjevima od četrdeset i tri do četrdeset i pet, par. 32 i 34; Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 16.

³¹ Odgovor, par. 7-9, gdje se upućuje na jedan od Dokumentata KDZ020.

dokazi imaju značajnu dokaznu vrijednost. Vijeće napominje da optuženi krivo karakteriše Odluku u vezi sa Sarajevom, gdje je mogućnost ishođenja dokaza drugim sredstvima (kao što su dokazni predmeti prihvaćeni bez posredstva svjedoka) samo jedan od razmatranih faktora, a ne načelni osnov na kome je bilo zasnovano odbijanje Vijeća da prihvati zahtjev za pozivanje svjedoka.³² U ovoj Odluci, Vijeće takođe razmatra sadržaj Dokumenta koje je citirao optuženi, pitanja koja su postavljana relevantnim svjedocima tokom unakrsnog ispitivanja, raspoloživost dokumenata koji su sadržavali slične informacije u vrijeme unakrsnog ispitivanja, kao i prethodne ocjene o tome da li je optuženom nanesa šteta kasnim objelodanjivanjem.³³ Vijeće isto tako napominje da je valjan razlog za ponovno pozivanje svjedoka nađen kada je utvrđeno da je dodatni materijal "značajan za procenu jednog važnog dela iskaza svedoka", pa je ispitalo da li dokumenti koji se odnose na Zahtjev zadovoljavaju taj standard.³⁴ Vijeće će sada sa svoje strane ispitati svaki od tih Dokumenta.

Muračevićevi dokumenti

12. Vijeće zaključuje da je tužilaštvo u vezi s objelodanjivanjem Muračevićevih dokumenata prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja.³⁵ Međutim, Vijeće je prethodno pregledalo Muračevićeve dokumente i zaključilo "da nisu od takvog značaja da je njihovim kasnim objelodanjivanjem nanesa šteta pristupu optuženog unakrsnom ispitivanju svjedoka".³⁶ Pri donošenju tog zaključka, Vijeće je zaključilo da je optuženi već izvršio unakrsno ispitivanje svjedokâ, uključujući Muračevića, na način koji je podudaran s navodnim oslobađajućim informacijama sadržanim u dva Muračevićeva dokumenta.³⁷ Vijeće je isto tako zaključilo da je jedan od Muračevićevih dokumenata mogao da bude podnesen na osnovu pravila 92*quater*.³⁸

³² Odluka u vezi sa Sarajevom, par. 9-16, kao u originalu.

³³ Odluka u vezi sa Sarajevom, par. 9-20.

³⁴ Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*, par. 7.

³⁵ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset i pet, par. 32-34; Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 38.

³⁶ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33, 35; Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 47;

³⁷ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33, 35, odnosi se na T.12708-12713, 12718, 12720 (1. mart 2011.); T. 12745-12750 (2. mart 2011.);

³⁸ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

13. Što se tiče jednog od Muračevićevih dokumenata, Vijeće je uzelo u obzir tvrdnju tužilaštva da je optuženi "u vezi s opštim poricanjem zločina u Vogošći imao pristup sličnim informacijama iz drugih izvora".³⁹ U svjetlu tih prethodnih zaključaka i imajući u vidu nedostatak novih informacija, Vijeće se nije uvjerilo da će Muračevićevi dokumenti biti značajni za procjenu važnog dijela Muračevićevog svjedočenja.

14. Na primjer, u jednom od Muračevićevih dokumenata, predsjednik opštine Vogošća Rajko Koprivica izjavio je da je Muračević, koji je bio u zatvoru, "uhapšen dok je prevozio projekte od 120 milimetara iz *Pretisa*, a navodno su – ali ovo ne treba uzeti zdravo za gotovo 100% - čuo sam to od MUP-a - "tim minobacačima su se snabdijevali".⁴⁰ Isti dokument ukazuje na to da su velike količine oružja pronađene u Muračevićevom selu Svrake, kao i na to da, koliko je Koprivici poznato, ljude uhapšene i pritvorene u logore nitko nije ni pipnuo.⁴¹ Te izjave nisu savršeno jasne i ne pružaju direktne informacije kada je riječ o razlogu Muračevićevog hapšenja, opsegu u kojem je naoružano selo Svrake, kao i o tretmanu zarobljenika. Drugi Muračevićev dokument obuhvata podjednako nepouzdana mišljenja policijskog službenika iz Vogošće o tome da su kriminalci vodili objekt za pritvaranje u bunkeru i smatra da država nije funkcionisala.⁴² U trećem Muračevićevom dokumentu, bivši zapovjednik pritvorske jedinice u Vogošći izjavio je da u godini tokom koje je tamo radio bio dobar prema zatvorenima i da se sa njima dobro postupalo.⁴³

15. Uzimajući u obzir ta zapažanja, Vijeće zaključuje da bi suočavanje Muračevića sa sadržajem njegovih dokumenata malo doprinijelo pitanjima koja je već postavljao optuženi prilikom pobijanja njegovog svjedočenja u vezi sa transportovanjem minobacača, njegovim udjelom u Teritorijalnoj odbrani Svrake, opsegom u kojem je selo bilo naoružano, uslovima njegovog pritvaranja i maltretiranjem zatočenika.⁴⁴ Sve nepodudarnosti između sadržaja Muračevićevih dokumenata i Muračevićevog iskaza,

³⁹ Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 33.

⁴⁰ Četrdeset četvrti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i za prihvatanje izjave Rajka Koprivice na osnovu pravila 92*quater*, 8. mart 2011. (dalje u tekstu: Četrdeset četvrti zahtjev), Dodatak A, str. 130.

⁴¹ Četrdeset četvrti zahtjev, Dodatak A, str. 102-103.

⁴² Četrdeset peti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i mjere određivanja pravnog lijeka (Skupina 576), 16. mart 2011., Povjerljivi dodatak C.

⁴³ Četrdeset deveti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i za sankcije (maj 2011.), 1. juni 2011., Dodatak B.

⁴⁴ T. 12692, 12694, 12707, 12710–12714, 12717–12721, 12723–12724 (1 March 2011); T. 12745–12754, 12757–12773, 12779–12781 (2 March 2011). Vidi takode P2361 (Izjava svjedoka Eseta Muračevića od 24. februara 2011.), par. 11–12, 20–33, 49–61.

kako je gore identifikovan, minorne su prirode i Vijeće ne smatra da je neophodno da čuje njegovo objašnjenje s tim u vezi imajući u vidu da je optuženi već izvršio unakrsno ispitivanje. Vijeće, prema tome, zaključuje da optuženi nije pokazao valjan razlog za ponovno pozivanje Muračevića.

Dokumenti KDZ020

16. Vijeće zaključuje da je tužilaštvo prekršilo obavezu objelodanjivanja u vezi s Dokumentima KDZ020.⁴⁵ Međutim, Vijeće je prethodno pregledalo Dokumente KDZ020 i zaključilo da njihov sadržaj nije toliko bitan da bi se njegovim kasnim objelodanjivanjem nanijela šteta unakrsnom ispitivanju svjedoka od strane optuženog.⁴⁶ Pri donošenju tog zaključka Vijeće je imalo na umu tvrdnju tužilaštva da je optuženi "u vezi s poricanjem zločina u Vogošći imao pristup sličnim informacijama iz drugih izvora".⁴⁷ Bez obzira što je bio u posjedu ove informacije, optuženi nije unakrsno ispitivao KDZ020 po pitanju progonâ iz Vogošće.

17. Što se tiče jednog od dokumenata KDZ020, Vijeće podsjeća da je strana na koju upućuje optuženi u vezi s podizanjem barikada u Vogošći bila njemu objelodanjena prije svjedočenja KDZ020, ali se on ipak nije pozvao na nju prilikom unakrsnog ispitivanja.⁴⁸ Osim toga, Vijeće je zaključilo da je optuženi svjedoče već unakrsno ispitivao na način koji se podudara s navodnim oslobađajućim informacijama sadržanim u Dokumentima KDZ020.⁴⁹ Vijeće je isto tako zaključilo da se jedan od Dokumenta KDZ020 može podnijeti na osnovu pravila *92quater*.⁵⁰

18. Imajući u vidu prethodne zaključke i nedostatak pravih informacija, Vijeće se nije uvjerilo da će Dokumenti KDZ020 biti značajni za procjenu važnog dijela svjedočenja KDZ020. Slično tome sve nepodudarnosti u sadržaju između Dokumenta KDZ020 i

⁴⁵ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset i pet, par. 32; Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 10-11. Vijeće napominje da su Dokumenti KDZ020 isti kao i dva Muračevićeva dokumenta.

⁴⁶ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33; Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 12.

⁴⁷ Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 12.

⁴⁸ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

⁴⁹ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

⁵⁰ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

iskaza KDZ020 minorne su prirode i Vijeće ne smatra da je neophodno da se čuju njegova objašnjenja s tim u vezi. Na primjer, dok jedan od Dokumenta KDZ020 sugerira da je podizanje barikada u Vogošći bilo spontano, Vijeće napominje da je to mišljenje osobe s kojom je vođen razgovor⁵¹ i da nije nužno u neskladu sa iskazom KDZ020 o tome kako su barikade podizane na četiri lokacije, popunjavane sa od 10 do 15 ljudi, te da su "imale radio vezu".⁵² Uzevši u obzir te faktore Vijeće zaključuje da optuženi nije iznio dobar razlog za ponovno pozivanje KDZ020.

Mujkićevi dokumenti

19. Vijeće je zaključilo da je tužilaštvo prekršilo svoje obaveze kasnim objelodanjivanjem Mujkićevih dokumenata.⁵³ Vijeće je prethodno zaključilo da optuženom tim kršenjem nije nanijeta šteta, budući da sadržaj Mujkićevih dokumenata nije bio od tolike važnosti da bi njihovo kasno objelodanjivanje štetno uticalo na pristup optuženog unakrsnom ispitivanju svjedoka.⁵⁴ Pri donošenju tog zaključka Vijeće je vodilo računa o tvrdnji tužilaštva da je optuženi "u vezi s poricanjem zločina u Vogošći imao pristup sličnim informacijama iz drugih izvora".⁵⁵ Vijeće je takođe napomenulo da je optuženi već ispitao Mujkića u vezi s maltretiranjem zatočenika i da bi bilo kakvo daljnje unakrsno ispitivanje pozivanjem na Mujkićeve dokumente po ovom pitanju bilo kumulativno.⁵⁶ Imajući u vidu te zaključke i izostanak novih podataka, Vijeće se nije uvjerilo da bi Mujkićevi dokumenti mogli biti značajni za procjenu važnog dijela Mujkićevog svjedočenja. Uzevši u obzir te faktore, Vijeće zaključuje da optuženi nije pokazao valjan razlog za ponovno pozivanje Mujkića.

Crnčalov dokument

⁵¹ Četrdeset peti zahtjev, Dodatak A, str. 99.

⁵² P2344 (Izjava svjedoka KDZ020 od 17. februara 2011.), par. 53 (pod pečatom).

⁵³ Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 38; Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 10-11. Vijeće napominje da su Mujkićevi dokumenti isti kao i dva Muračevićeva dokumenta.

⁵⁴ Odluka po četrdeset devetom i pedesetom zahtjevu, par. 47-48; Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 12.

⁵⁵ Odluka po pedeset petom zahtjevu, par. 12.

⁵⁶ T. 12411-12413 (25. februar 2011.).

20. Vijeće je zaključilo da je tužilaštvo prekršilo obavezu objelodanjivanja kasnim objelodanjivanjem Crnčalovog dokumenta.⁵⁷ Međutim, Vijeće je prethodno pregledalo Crnčalovo dokument i zaključilo da on nije od tolike važnosti da bi pristupu unakrsnom ispitivanju od strane optuženog bila nanijeta šteta kasnim objelodanjivanjem.⁵⁸ Osim toga, Vijeće je našlo da je optuženi svjedoke već unakrsno ispitao na način koji se podudara s navodnim oslobađajućim informacijama sadržanim u Crnčalovom dokumentu.⁵⁹ Vijeće isto tako primjećuje da je optuženi već unakrsno ispitao Crnčala o dobrovoljnoj prirodi odlaska Muslimana sa Pala.⁶⁰ Uzimajući u obzir te zaključke, kao i nedostatak novih informacija, Vijeće se nije uvjerilo da će Crnčalov dokument biti značajan za procjenu važnog dijela Crnčalovog svjedočenja. Uzevši u obzir te faktore, Vijeće zaključuje da optuženi nije pokazao valjan razlog za ponovno pozivanje Crnčala.

Situacioni izvještaj

21. Vijeće je zaključilo da je tužilaštvo prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja kasnim objelodanjivanjem Situacionog izvještaja.⁶¹ Međutim, Vijeće je pregledavši Situacioni izvještaj zaključilo da optuženom nije njegovim kasnim objelodanjivanjem nanesena nikakva šteta.⁶² Pri donošenju tog zaključka Vijeće se uvjerilo da je optuženi već posjedovao više dokumenata koji sugerišu da je vodstvo bosanskih Srba na Palama imalo poteškoća u kontrolisanju lokalnih vlasti i da se služilo tim dokumentima.⁶³ Imajući u vidu da novoobjelodanjeni dokument ničim novim ne doprinosi materijalu koji je već dostupan optuženom, Vijeće je zaključilo da, čak ako je taj dokument potencijalno oslobađajući, "teško je zaključiti da je negativno utjecalo na njegovo unakrsno ispitivanje svjedokâ ili na razvijanje njegove generalne obrambene strategije, ili da je rezultiralo nanošenjem štete".⁶⁴

⁵⁷ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 34.

⁵⁸ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 35.

⁵⁹ Odluka po zahtjevima od četrdeset tri do četrdeset pet, par. 33.

⁶⁰ T. 1259-1262 (15. april 2010.).

⁶¹ Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 16.

⁶² Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 17.

⁶³ Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 17.

⁶⁴ Odluka po četrdeset sedmom zahtjevu, par. 18.

22. Vijeće također napominje da je optuženi već unakrsno ispitao Prstojevića u vezi s kontrolom vodstva bosanskih Srba nad lokalnim vlastima i nalazi da bi svako daljnje unakrsno ispitivanje pozivanjem na Situacioni izvještaj po tom pitanju bilo kumulativno.⁶⁵ Osim toga, Pretresno vijeće je potvrdilo da se, prema argumentima tužilaštva, optuženi nije pozivao na Situacioni izvještaj tokom svog unakrsnog ispitivanja primaoca izvještaja, koji je svjedočio nakon što je dokument objelodanjen.⁶⁶ Imajući u vidu prethodne zaključke i izostanak novih informacija, Vijeće se nije uvjerilo da će Situacioni izvještaj biti značajan za procjenjivanje važnog dijela Glavaševog odnosno Prstojevićevog svjedočenja. Uzevši u obzir te faktore, Vijeće zaključuje da optuženi nije pokazao da postoji valjan razlog za ponovno pozivanje Glavaša ili Prstojevića.

Izjava

23. Vijeće zaključuje da je tužilaštvo prekršilo obavezu objelodanjivanja kasnim objelodanjivanjem Izjave.⁶⁷ Međutim, nakon što je pregledalo Izjavu, Vijeće je zaključilo da optuženom nije nanesena nikakva šteta tim kršenjem obaveze objelodanjivanja s obzirom na to da sadržaj Izjave nije bio toliko značajan i da kasno objelodanjivanje nije imalo štetnog uticaja na unakrsno ispitivanje svjedokâ.⁶⁸ Pri donošenju tog zaključka Vijeće je napomenulo da je "optuženi već unakrsno ispitao svjedoke u vezi s naoružavanjem Muslimana u Zvorniku" i da je imao mogućnost da ishodi povoljne informacije iz Izjave preko drugog svjedoka, ali da je propustio da to učini.⁶⁹ Vijeće je isto tako primijetilo da je pet od šest svjedoka već svjedočilo odnosno da je ispitano o opsegu u kom su Muslimani iz Zvornika bili naoružani ili su se naoružavali i da šestog svjedoka optuženi nije ispitivao u vezi s tim pitanjem.⁷⁰ Vijeće, prema tome, zaključuje da bi svako daljnje unakrsno ispitivanje pozivanjem na dotičnu Izjavu po tom pitanju bilo kumulativno. Imajući u vidu te prethodne zaključke, kao i izostanak novih informacija,

⁶⁵ T.13752-13753, 13758-13759 (21. mart 2011.).

⁶⁶ Odgovor, par. 19.

⁶⁷ Odluka po pedeset devetom zahtjevu, par. 10.

⁶⁸ Odluka po pedeset devetom zahtjevu, par. 11.

⁶⁹ Odluka po pedeset devetom zahtjevu, par. 11.

⁷⁰ KDZ029, T. 17585 (22. avgust 2011.) (zatvorena sjednica); KDZ064, T. 1331–1333 (21. april 2010.); prethodni iskaz KDZ240, P2935 (transkript iz predmeta *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39), T. 6759–6760 (pod pečatom); KDZ340, T. 17500-17503 (19. avgust 2011.); iskaz KDZ555, T. 17334–17336 (17. avgust 2011.).

Vijeće se nije uvjerilo da bi Izjava bila bitna za procjenu važnog dijela svjedočenja KDZ064, KDZ555, KDZ340, KDZ029, KDZ240 ili Vidovićevog. Nakon što je razmotrilo te faktore, Vijeće zaključuje da optuženi nije pokazao valjan razlog za ponovno pozivanje tih svjedoka.

Zaključak

24. Razmotrivši gorenavedene faktore, Vijeće se nije uvjerilo da materijal sadržan u Dokumentima ima dokaznu vrijednost ili da nije kumulativan. Osim toga, pregledavši Dokumente u kontekstu iskaza svjedokâ, Vijeće se nije uvjerilo da bi bilo koji od dokumenata mogao da bude značajan za ocjenjivanje važnog dijela svjedočenja Svjedoka. Pri donošenju tog zaključka Vijeće je takođe primijetilo da je optuženi posjedovao informacije slične onima sadržanim u Dokumentima prije nego što je unakrsno ispitivao Svjedoke i da je već obradio pitanja tokom unakrsnog ispitivanja ili da je pak odlučio da to ne učini. Slično tome, sva navodna nepodudaranja između sadržaja Dokumenta i iskaza Svjedokâ minorne su prirode i Vijeće ne smatra da je neophodno da čuje objašnjenja Svjedokâ s tim u vezi. Iz gorenavedenih razloga, Vijeće zaključuje da ne postoji valjan razlog za ponovno pozivanje Svjedoka.

IV. Dispozitiv

25. Iz tih razloga, na osnovu pravila 54, 89 i 90(H) Pravilnika, Vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 20. januara 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]